

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים פג.

## מסורת הש"ס

(א) תיב ציו פיה היד, (ב) לעיל לו, (ג) תיב אחרי פרש היד עיש, (ד) סנדהל (ל) (ס) תיב צו פיה היד, (ז) שם היה, (ח) שם היו, (ט) יומא מד, (ע) ויקרא ד, י, (י) ועיל מל; כמו הי אלן ונרשש שם ויהא מדיק רשוי האל, זיק עיש, (כ) (ועיל עלמל: חלללללללללל) (ל) (ועיל מו עיזוכ מל. דיה רי יהיה פסחם על דיה רש דף קנו: דיה עמלס מדיק מד. דיה עמלס מדיק מד.

שיני" נוסחאות

[illegible]

הַיְיטוּלָא לְמִזְבֵּחַ. לְחֹזֶק שֶׁבַע עַל טִיבָהּ וּמִתָּן ד' עַל קִרְוָתָיו כְּדִמְכִיז (וְיִקְרָא מִן) יִצְחָק אֵל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי ה' וְיִסְפֵּר עָלָיו וּמִתָּן זֶה מִזְבֵּחַ הַהוּא בִּפְרָק הַבְּרִיאוֹת ל' (וַיֵּצֵא דָּה נֶחֱמֵ) וְאִמְרִינָן הָסֵם לְהִכִּיז כְּמִיז יִצְחָק עַד דְּפִינָן מְכֻלֵּיהּ מִזְבֵּחַ שְׁלֵם יַעֲמֹד בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּלְפָנָיו שְׁבַע מִמְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֵלֶּה הֵינָן הַמִּזְבֵּחַ לִפְתָּח ל' לְעַד הַמִּזְבֵּחַ: א) אִסְכָּח מִדּ מִקּוֹס הוּא. שְׁאִין הִפְסֵק (מִזְבֵּחַ) ב) יִצְחָק וְלֹא הוּיָא הַכֹּסֶה ב) שְׁלֵם בְּמִקְוָה: או דילמָא. רַחֲמֵנָא שְׂרָה שֶׁנָּה מִקְוֹת דְּכִמְכִיז בֵּיהּ יִצְחָק: ה"ג כ"ב ר' אֲלִיעֶזֶר אֹמֵר נֶחֱמֵ כֹּאן לְפֶנֶר בִּקְדֵּשׁ וְנֶחֱמֵ כֹּאן לְפֶנֶר בִּקְדֵּשׁ וְנֶחֱמֵ כֹּאן לְפֶנֶר בִּקְדֵּשׁ אֹמֵר כֹּאן שְׁלֵם מִזְבֵּחַ דְּכִמְכִיז אֹמֵר

והוציא<sup>א</sup> למזבח והכניס מהו הכא וראי חד  
מקום הוא או [דילמא] יציאה קרינא ביה  
תיקו: וכןס לכפר: <sup>ב</sup>תניא רבי אליעזר אומר  
נאמר כאן יכפר <sup>ג</sup> בקורש ונאמר להלן יכול  
אדם לא יהיה באהל מועד בבואו לכפר  
בקורש מה להלן בשלא כיפר אף כאן בשלא  
כיפר רבי שמעון אומר נאמר כאן לכפר ונאמר  
להלן ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת  
אשר הובא את דמם לכפר מה להלן בשכיפר  
אף כאן בשכיפר במאי מפיילי מ"ם דיני  
חט מנחם ואני דיני חט מנחם: ומ"ם דיני

הדרך על כל הובחים

**המזבח** מקדש ב'. רבי יהושע ורבן גמליאל אמו לפרושי  
הן רישא ובי האי גוונא בחוקת הכהנים  
(ב"ב כח.) דרבי ישמעאל ורבי עקיבא  
המפרשי צסיפא חזקה דרישא (ל=):

**היא** העולה. פירש בקונטרס היא משמע צהייתה תהא משעלמה על מוקדה וקסה דנגמרא משמע דהיא מיעוטא הוא ולא ריבויא אלא תנא אואת תורת העולה סמיך:

חטאת חטאת דכרי רבי יהודה רבי מאיר  
אומר אינו צריך הרי הוא אומר ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת שאין  
תלמוד לומר לכפר מה תלמוד לומר לכפר - לימוד על כל המתכפרים  
שהשורפן מטמא בגדים ורבי יהודה לכפר לא משמע ליה מאי טעמא לאו  
משום דמיבעיא ליה לגזירה שוה:

הדרן עלך כל הזבחים שנתערבו

**המזבח** <sup>א</sup>מקדש [את] הראוי לו <sup>ב</sup>רבי יהושע אומר: כל הראוי לאישים אם עלה לא ירד שנאמר <sup>ג</sup>היא העולה על מוקדה מה עולה שהיא ראויה לאישים אם עלתה לא תרד אף כל שהוא ראוי לאישים אם עלה לא ירד <sup>ד</sup>יבן גמליאל אומר כל הראוי למזבח אם עלה לא ירד שנאמר היא העולה על מוקדה על המזבח מה עולה שהיא ראויה למזבח אם עלתה לא תרד אף כל דבר שהוא ראוי למזבח אם עלתה לא תרד <sup>ה</sup>אין בין דברי רבן גמליאל לדברי רבי יהושע אלא הדרם והנסכים שרבן גמליאל אומר לא ירדו ורבי יהושע אומר ירדו רבי שמעון אומר הובח כשר וגסכים <sup>ו</sup>פסולין הנסכים <sup>ז</sup>כשרים והובח פסול אפי' <sup>ח</sup>זה וזה פסולין יהובח לא ירד והנסכים ירדו:

דמה לכפר למדנו שכל הפנימים  
 ירפס ממחר בגדים שלא היה לו לכבוש ואשר י= הובא וגו' אלא ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת וגו' מאי עשמה. לא נפקא ליה  
 ירודה ממקום. לאו עשמה דמיקי ליה. להאי לכפר לג"ש דרבי שמעון ללמד על דמים החייתיים שנגנב דמם לפנים שאין פסול  
 אלא א"כ כיפר כרבי שמעון ולאו מאוס דמלי עשמה שדריפא כהובא את דמן = הילכך איצטרך חטאת חטאת לרבות שאר הפנימיות:

הדרן עלך כל הזבחים

**המזבח מקדש.** אפילו דבר פסול שעלה למזבח קדשו המזבח יעשות לחמו ואין מורדין אותו: אם הראוי לו. משהוברח לחקו, ובגמרא [נ] יפרש למעוטי קמ"ט של קדשו ככלי לאחר קמילה של הובררו לחקו גבוה דא"י דקדישה המנחה כולה ככלי אין זה חלק גבוה ברור שאין המנחה קריבה כולה ובקמילה בלא מתן כלי אין זה מצורר למזבח: רבי יוסע אומר כו'. הני תנאי פליגי בפירושא דלח הראוי לו דקמחא דמתינתין רבי יו סתם מתינתין את הראוי לו למעוטי שאין ראוי לו והדר מפרש ומאי ניהו ראוי לו לרבי יושע דראוי לאישים שנפסל ולא ידע פסול וקמ"ט פסולין לאישים ור"ג כל הראוי למזבח נפסל אפילו דם וגסיס ואין לו חלק גביר כלל מזה המזבח ומעט ומאי ניהו קמ"ט שאין קמ"ט מעוטם לו: ככלי: לאישים. לשא: בלשון העולה על מוקדה. דבר שהוא למוקד וטובה לו היא בחייתו היא ולא ירד. היא משמט בהייתו חסא משעלתה על מוקדה: אף כל שראוי לאישים. לאפוקי דם וגסיס (פסולים) דמפרש בסיפא אין בין דברי ר"ג לדברי רבי יושע אלא הם והקסיס: רבי שמעון קבירא ליה בנסכים של זבח דרבי יהושע (וצדק) ובנסכים הנחין כפי עמלן כרוב גמליאל ולאו ממוקדה יליף אלא טעמא אחרינא חית ליה דמפרש בגמרא [נ]. אם הוכח דבר והנסכים פסולין. כגון שיאזל או נטמאו: או הוכח נפסל והנסכים כשרין. הואיל והם צאים בגללו נפסלו עמו וצטלה חורת הקרנה מהן: הוכח לא ירד. דמזבח קדשו: והקסיס

עין משפט  
גר מצוה

**א** א מ"י פרק ב מהל' פסח"מ  
הלכה יד:  
**ב** ב מ"י פרק ה מהל' פסח  
הלכה ד:  
**ג** ג מ"י פרק ג מהל' פסח"מ  
הלכה ג:  
**ד** ד מ"י שם הלכה יד:

תורה אור השלם

1. וכל תועה אשר יבא  
מקשה אל אהל עשר  
אשר יקרא לו חבלי  
אש
2. וכל קדש  
אשר יקרא לו חבלי  
אש
3. ואת פי תחטא אל עשר  
האשר יקרא לו חבלי  
אש
4. וחטא את עשר  
האשר יקרא לו חבלי  
אש
5. ואת אהל אשר יקרא  
לו חבלי אש

מוסף רש"י

בשכונתם כמותן חתנו על נגן  
החכם שמעיה וזה קדשקסר יר  
היוסם וזה מוססם בהססם וזה  
מחגרי. המזבח קדשקסר.  
ספיקן שסס על נגן ירדו, וזה  
הדאר. לו וכלל שסס ירד  
סנחלס כרס נחוסם, ונחלס כרס  
לחשיו קרסס על קדש כלל,  
סל סרט וססר דרד ויססר  
כחכסס ססס, סל על נגן ירדו  
החכם מרסס סנחלס שסס ססס  
קדש, כסרט ססססס ססססס  
הדאר ארססס. לקססס על  
סלס: העולל על מרסס.  
מקסססס קרס דרסס סססס, דלסר  
קלס על כללס סלס, סרסס  
דלסלס על מרס, וסססס ססססס על  
לסרססס, על סלסססססססססס.  
סלססס על סרססס על סלסססססס,  
וסססס דרסס כחללס סלסססססס

## שיטה מקובצת

[illegible]